

"MEE-DELEN"

U hebt het 40-dagentijd boekje weer, of voor het eerst, ter hand genomen. Het is een handreiking om in deze periode te lezen. We volgen Jezus naar Galilea op een bijzondere manier: diverse mensen uit onze geloofsgemeenschappen hebben teksten ter overdenking geschreven of gezocht. Daarbij gebruiken zij een reeks weekthema's van Aswoensdag naar Pasen toe.

Wil jij je voor de verhalen over Jezus open stellen? Je laten inspireren, je laten raken, en dan gebeurt er iets. Dan ga je met Jezus op weg, van Galilea naar Jeruzalem, en weer naar Galilea, in de diepte- en hoogte-punten van het leven met Jezus mee. En gaandeweg ontdekken: Hij is niet alleen de Gekruisigde, maar ook de Opgestane, de Levende!

Het 40-dagentijdproject

In de 40-dagentijd zamelen wij geld in voor een specifiek doel. Dit jaar richten we ons op de straatkinderen van *Lodwar* (Kenia). Tijdens en na de kerkdiensten in de deelnemende kerken en scholen de Stichting *Akwaaba* meer laten zien van en horen over dit specifieke project. Hiervoor zijn de volgende data ingeroosterd: de Katholieke parochie op 26-02, de Gereformeerde Kerk op 04-03 en de Andreaskerk op 11-03.

"**MEE-DELEN**" begint met het geven van hulp aan de straatkinderen in Kenia.

Stichting "*Akwaaba*" helpt deze straat kinderen ... Helpt U mee ?

De Vastenactie 2012 richt zich op de Hoorn van Afrika met name Noord Kenia. *Lodwar* is de grootste plaats in dit gebied met 30.000 inwoners. Het is er erg droog en er groeit bijna niets. In dit woestijnachtig gebied is sprake van grote armoede, gebrek aan voedsel, drinkwater en medicamenten.

Kinderen blijven alleen op straat achter omdat de ouders arm zijn

en hun kinderen geen voedsel kunnen geven of doordat één of beide ouders zijn overleden ten gevolge van ziekten zoals aids en malaria. De kinderen geraken op straat en moeten daar zien te overleven.

's Nachts slapen deze straatkinderen in nissen van hutten, bij een benzinstation of onder een boom. Een groepje straatkinderen heeft zelfs een "nest" hoog in een boom gemaakt en is daardoor 's nachts onbereikbaar voor dronken en agressieve volwassenen.

Het straatkinderen-project **Nadirkonyen** verzorgt de opvang, voeding, medische verzorging en scholing van deze kinderen. Ze blijven minstens een half jaar op het project en, als het mogelijk is, wordt daarna een goed plekje gezocht op één van de basis-scholen in *Lodwar* of omgeving. Tijdens de vakanties verblijven de meeste kinderen op het centrum van *Nadirkonyen*.

In 1991 is de Nederlander Hans Wennekes naar *Lodwar* vertrokken en leidt nu samen met 18 medewerkers, waarvan de helft extraatkind, dit bijzondere project.

Samen werken ze aan een betere toekomst.

De *Stichting Akwaaba* uit Ugchelen ondersteunt al jaren dit project onder de leus:

"Eerst Onderwijs ... Onderwijs Eerst", anders gezegd: **"van straat, aan tafel, naar school, naar een betere toekomst."**

Onderwijs ligt aan de basis van elke ontwikkeling en daar wil *Akwaaba* een bijdrage aan leveren.

Door de inzet van Hans Wennekes en zijn medewerkers en onze financiële ondersteuning komen er nieuwe mogelijkheden voor deze straatkinderen, waardoor zij na het basisonderwijs ook het vervolgonderwijs kunnen gaan volgen.

Afhankelijk van onze bijdrage kan ook de voortgang van de schoolradio-uitzendingen met voorlichting over onder andere rechten van kinderen en informatie over gezondheid vanuit *Nadirkonyen* plaatsvinden.

Met dit artikel hopen wij namens *Nadirkonyen* en *Akwaaba* vele harten te winnen voor de straatkinderen van *Lodwar*.

Uw bijdrage komt gegarandeerd op de juiste plaats terecht. De stichting heeft een ANBI-nummer zodat uw gift aftrekbaar is voor de belasting.

Wim Pohlmann en Ed Bouw

Na afloop van het project wordt het resultaat bekend gemaakt. Naast de inzamelingen tijdens de 40-dagentijd kunt u uw financiële bijdrage ook leveren via onderstaande bankrekeningen o.v.v. **40-dagenproject 2012 Akwaaba**

Gereformeerde Kerk bank 35 42 55 363
giro 94 76 69

Andreaskerk bank 35 42 08 616

Katholieke Kerk bank 35 42 05 641
giro 94 97 68

Meer informatie over Stichting Akwaaba en het straatkinderenproject Nadirkonyen vindt u op hun websites

<http://www.Akwaaba.nl/> en <http://www.Nadirkoyen.nl/>

of neemt u contact op met

Ed Bouw, tel.: 0341 352 712, email:

E.Bouw@zonnet.nl , Van_Oldenbarneveltstr 91, Putten

Wim Pohlmann, tel.: 055 54 18 132, email:

WimPohlmann@hotmail.com , Hoog_Buurloseweg 40, Ughelen

Soberheidsmaaltijd

Met elkaar willen we een sobere, eenvoudige, maaltijd houden voorafgaand aan de 1^e vesperviering op 22 februari (Aswoensdag).

Een bijeenkomst in de Gereformeerde Kerk, waarbij ruimte is voor bezinning en waar we ook aandacht besteden aan het 40-Dagen project. Voor meer informatie:

lees de kerkbode of zondagsbrief, of e-mail of bel naar de organisatrice Gerda van Meerveld,

GerdaGerard@hetnet.nl

tel. 0342 475 684

(opgeven voor deelname ook graag vooraf via dit mailadres).

Aswoensdag, 22 februari

19.00 uur: viering in de Katholieke kerk

thema deze week: Woestijn, ver van huis

Het is Aswoensdag en we gaan de lijdenstijd binnen. We horen opnieuw wat onze Heer heeft doorgemaakt en worden gewezen op wat mensen tegenwoordig doormaken. We richten onze blik op noordwest Kenia, waar het land woestijn is. Een plaats waar nauwelijks te leven is, maar toch wonen er duizenden mensen. Dit gebied maakt deel uit van de Hoorn van Afrika. Genoeg gezegd. Samen met de Stichting Akwaaba gaan we ons om deze mensen bekommeren, met name om de straatkinderen.

.... in een dor en dorstig land, zonder water

lezen: Psalm 63: 2

Gebed:

De vasten is een uitgelezen tijd om halt te houden

Het dwingende ritme van leven of geleefd worden, te breken, om vraagtekens te plaatsen bij wat normale gang van zaken heet.

Deze 40-Dagentijd is een uitgelezen tijd om weer op zoek te gaan naar zin en betekenis van ons bezig zijn.

Om weer grond onder de voeten te krijgen,
vaste dragende grond om op te staan en door te gaan,
geworteld in het oude visioen dat zo diep in mensen zit:
goede schepping, vredevolle wereld, liefdevolle mens.

De vasten is een uitgelezen tijd om wat meer zicht te krijgen
op de weg die wij te gaan hebben,
en stap voor stap met velen samen die weg ook gaan.

Deze 40-Dagentijd is uitgelezen tijd om echt te leven,
misschien ook wel te her-leven richting Pasen.
En ook daarna.

donderdag 23 februari

.... Bedreigd vanuit de woestijn

lezen: Klaagliederen 5: 9

De mensen in noordwest Kenia leven in een gebied waar de bedreiging niet alleen maar uit de woestijn komt, sterker nog, ze leven in de woestijn. Een plaats waar nauwelijks te leven valt, en toch wonen er duizenden mensen die geen andere plek hebben om te wonen. Als je eenmaal in dit stukje van Kenia woont, ben je dagenlang onderweg om ergens anders te komen, en dat laat je wel als je nauwelijks geld hebt om rond te komen. Ze zullen er met elkaar iets van moeten maken, daar. De Stichting Akwaaba zet zich in voor deze mensen om het leven in de woestijn leefbaar te maken. Wij kunnen hier aan bijdragen.

vrijdag 24 februari

*... scheurden hun klederen ...
en gooiden stof over hun hoofd.*

lezen: Jozua 7: 6

Wij mogen ons tot God wenden, om Hem in herinnering te brengen waaruit Hij ons bij de schepping heeft gemaakt, namelijk uit klei, aarde, stof. We zijn stof en zo zullen we ook terugkeren. Zou God dan geen oog hebben voor onze nood en genadig en barmhartig voor ons zijn? Als we eerlijk staan tegenover onszelf en tegenover God en als we beseffen wie of wat we zijn, dan hoeven we niet bang te zijn, want God heeft ons zo gewild. De zachtheid en de eenvoud van stof zijn goed als we die eigenschappen aanvaarden. We kunnen ons met elkaar solidair weten in het gevoel: we zijn allemaal slechts stof. Besteed geen energie aan het gevecht om anders te zijn dan je bent. Denk niet dat er een reden is om je te schamen voor je kleinheid. Laat de gedachte los, dat je meer moet zijn dan je bent. Zoals God je heeft gemaakt, ben je goed en groot en wonderbaar. Dat Hij stof nam en het met zijn handen zo vorm-de dat jij kon ontstaan, dat is goed genoeg, groot genoeg. Als je God aanvaardt als je Schepper, heb je midden in het stof dat je bent, redenen om ruim en vol hoop over jezelf te denken. Slechts stof ben je, maar ... als schepsel van God.

zaterdag 25 februari

.... Nu staat hij in de woestijn

lezen: Ezechiël 19: 13

"De Bijbel boeit ze niet meer", tobde de oude man, *"Dat is de schuld van de godsdienstleraren in de zeventiger jaren".* Hij zuchtte diep. Ik vroeg nog even verder: *"Uw kinderen hebben niets meer met het geloof?"* De man haalde zijn schouders op.

"Niets hebben met het geloof, dat wil ik niet zeggen. De jongste heeft haar dochttertje laten dopen. Dat vind ik toch wel fijn. Maar de zoon praat nooit over het geloof of het moeten wat sneren zijn op de paus". Er viel een stilte.

Toen vervolgde de man: "Toch is het geen slechte jongen. Als er iemand onrechtvaardig wordt behandeld, dan krijg je met hem aan de stok. Onrecht, daar kan hij niet tegen!"

zondag 26 februari

*.... toen de veertig dagen verstreken waren,
had Hij grote honger*

lezen: Lucas 4: 2

Als je veertig dagen hebt doorgebracht in een woestijn, dan heb je waarschijnlijk al die dagen ook niet voluit kunnen eten. Maar in dit verhaal zit nu natuurlijk een dubbele bodem.

Als je eens goed hebt nagedacht over je leven, zoals wij in deze tijd hopelijk ook doen, kom je tot nieuwe inzichten. Maak je nieuwe plannen. En kun je bijna niet wachten om die tot uitvoer te brengen.

Mogen wij die honger voelen ten opzichte van de mensen in Kenia die letterlijk leven in een woestijn. Hopelijk kunnen we met behulp van de Stichting Akwaaba onze honger en die van hen stillen.

maandag 27 februari

Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God

lezen: Psalm 42: 3

De Bijbel is in zijn geheel het verhaal over een God die mensen vraágt, smeekt zelfs, Hem na te volgen in zorg en liefde voor

mensen. Hij schept ruimte en vrijheid voor mensen - zo zouden mensen ruimte en vrijheid moet scheppen voor elkaar.
Hij ziet de ellende, hoort het schreeuwen om bevrijding - dus jij, doe open je oren en ogen, je hart.

dinsdag 28 februari

*Ze zijn er op uit
de zwakken in het stof te laten kruipen*

lezen: Amos 2: 7

Hij zal er zijn voor jou, als jij er bent voor een ander mens. Dan alleen. God? In de Bijbel is niets of niemand 'God' dan alleen deze 'ik zal'. Enkel deze stem die roept '*mens waar ben je, waar is je broer?*' Alleen deze Bevrijder-God, in wiens naam mensen in opstand komen tegen onrecht en uitzichtloze vernedering en honger. En elkaar helpen om weg te trekken – uittocht - uit alle situaties en verhoudingen waarin ik en jij vernederde , geknechte, verlaten en verachtelijke wezens zijn.
(Huub Oosterhuis)

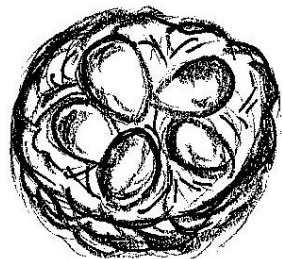
woensdag 29 februari

19.00 uur: viering in de Katholieke kerk

*De vossen hebben holen ...
maar de Mensenzoon ...*

lezen: Lucas 9: 58

Lieve God,
Zoals alle dieren hun hol hebben,
de vogels hun nestjes,
zo heb ik mijn eigen bedje,

waarin ik lekker kan inslapen,
zodat ik morgen weer vrolijk wakker word
en blij naar school ga en met mijn vrienden speel.
Maar helaas zijn er ook zoveel kinderen,
die geen bed hebben,
niet naar school kunnen,
en niet met hun vrienden mogen spelen,
maar moeten werken.

Maar over hen en mij
waakt U, de Mensenzoon.
Mogen wij U danken daarvoor.

donderdag 01 maart

Dan zullen ze geen honger meer lijden

lezen: Openbaring 7: 16

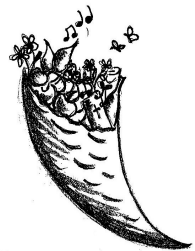
Overvloed

Het tegenovergestelde van een houding die uitgaat van schaarste is er een die uitgaat van overvloed. Met zo'n instelling zeggen we:

"Er is meer dan genoeg voor iedereen; eten, kennis, liefde...van alles". Als we die houding aannemen, dan geven we weg wat we hebben, aan wie we ook maar tegenkomen. Als we mensen zien die honger hebben, geven we hun te eten. Als we mensen tegenkomen die te weinig weten, delen we onze kennis met hen. Als we mensen ontmoeten die liefde nodig hebben, dan geven we hun onze vriendschap, genegenheid en gastvrijheid. We laten hen kennismaken met onze familie en vrienden.

Met zo'n instelling zul je het wonder zien gebeuren: eten, kennis, liefde – alles wat we weg-geven vermenigvuldigt zich. Er blijft zelfs veel over.

("Brood voor onderweg", Henri Nouwen)

vrijdag 02 maart

Kan het stof u soms loven en getuigen van uw trouw?

lezen: Psalm 30: 10

We leven om God te dienen. Door te werken, door te bidden, door elkaar lief te hebben en door elkaar te helpen. God loven en met ons leven getuigen van Gods trouw. Het stopt allemaal als we sterven. Wat kunnen we dan nog betekenen voor God? Heer, als U wilt dat ik u dien, laat me dan leven. Als U me nog een paar jaren geeft, zal ik U nog meer loven en prijzen. Ook God is gebaat bij het leven van mensen.

zaterdag 03 maart

Het recht zal zich vestigen in de woestijn

lezen: Jesaja 32: 16

Tot vergeving kan niemand worden verplicht. Geen mens kan gedwongen worden om schuld te erkennen. Vergeving zie ik dan ook niet zozeer als een christelijke plicht, maar veel meer als een bijzonder aanbod in het christelijke geloof. Jezus zelf heeft ons voorgehouden dat wij geliefd zijn, zoals wij zijn. Hij ging om met zondaars en tollenaars en hield mensen voor dat er altijd, iedere dag weer, een nieuw begin mogelijk is. Hij leert ons bidden: " ... en vergeef ons onze schuld, zoals wij vergeven onze schuldenaren,..." Als we ons bewust worden van onze daden, is het nooit te laat om opnieuw te beginnen. Er is een mogelijkheid vanuit God gegeven om elkaar in de ogen te kijken, om je te keren naar de ander en de ruimte tussen mensen in te gebruiken om je uit te spreken en het inzicht te laten groeien. (...) Vergeving heeft als doel beider bevrijding.

zondag 04 maart

thema deze week: Droog brood

Water en brood vormen een basisbehoefte. Zonder is leven niet mogelijk. Toch klinkt 'water en brood' bij ons als een uitdrukking van gebrek, net als 'droog brood'. Wij zijn het beter gewend maar voor de mensen in de Hoorn van Afrika is droog brood een uitgangspunt om te overleven en verder te kunnen. Droog brood als teken van hoop voor een gebied met een onbarmhartig klimaat.

Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid

lezen: Matteüs 5: 1- 10

Dit vers uit de Bergrede bepaalt ons enerzijds bij honger en dorst en anderzijds bij gerechtigheid; enerzijds bij een sterk verlangen om in leven te blijven en anderzijds het verlangen naar rechtvaardigheid en billijkheid.

Moet je dan letterlijk aan voedsel en water denken of juist figuurlijk?

Aan de ene kant letterlijk, want we kunnen nu eenmaal niet zonder eten. En of je nu door een natuurramp getroffen bent of de pech hebt dat je in een streek geboren bent waar weinig groeit (het 40-Dagentijd project in Noord-West Kenia): voldoende goed voedsel en veilig drinkwater zijn eerste levensbehoeften voor iedereen: groot en klein, arm en rijk, straatkinderen of niet. Maar ook figuurlijk. Jezus zegt in de Bergrede: *"Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid en maak je geen zorgen over wat je zult eten of drinken. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben.*

Zoek liever eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden."

Zoeken wij het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid met onze houding en manier van leven? Een lied van Martin Kamminga *'Zalig die zonder U niets kunnen'* is gebaseerd op dit Bijbelgedeelte.

*Zalig die zonder U niets kunnen.
Zalig zij die verlangen naar echt leven.
Voor hen is 't Koninkrijk, niet van de wereld,
niet van succes en welgeslaagden in het leven,
maar een Koninkrijk van liefde: Koninkrijk des hemels.
Zalig die lijden aan het leven.
Zalig: zij zullen altijd blijven treuren.*

..., zolang er mensen zijn die anderen gebruiken en met hun oordeel hemels leven in de weg staan en blokkeren wie wil groeien in het rijk des hemels.

De zachtmoedigen, zij die hongeren naar recht, de barmhartigen, de zuiveren van hart, de vrede-brengers, opgejaagd en achtervolgd, voor hen is 't koninkrijk, niet van de wereld, niet van fatsoen en goed geregeld in het leven, maar een koninkrijk van liefde: Koninkrijk des hemels.

maandag 05 maart

As is het brood dat ik eet...

lezen: Psalm 102

Deze psalm is een gebed van een ongelukkige die dreigt te bezwijken en zijn klacht uitstort voor de Heer. Maar daarna ook zijn en andermans heil en toekomst van God verwacht.

Toekomst verwoord in een lied van Marijke de Bruijne.

*Waar leven geleefd wordt zoals het hoort,
heerst vreugde en vriendschap, heeft ieder brood.
Daar is de nieuwe aarde, daar is het land van God.
Waar leven gezien wordt als een groot geschenk,
daar weten de mensen wat vreugde brengt.
Daar is de nieuwe aarde, daar is het land van God.
met liefde als richtlijn voor elke daad
is armoe verdwenen en honger gaat.
Daar is de nieuwe aarde, daar is het land van God.
Als ouden en jongen en arm en rijk
daar samen aan werken, wil God hier zijn.
Hier is de nieuwe aarde, hier is het land van God.*

dinsdag 06 maart

Breng de vluchtelingen brood

lezen: Jesaja 21: 1- 15

Vul het zelf maar in, teveel om volledig op te kunnen noemen. Nee, niet denken aan de degenen die bij onze landsgrenzen aankloppen, maar "gewoon" in eigen land of regio op de vlucht zijn. Dat aantal is vele, vele malen groter dan dat van hen die bij onze landsgrenzen aankomen.

Jezus zegt: "*Ze hoeven niet weg, geven jullie hen maar te eten*" als zijn leerlingen zeggen: "*Stuur de mensen weg, laat ze zelf hun eten kopen in de dorpen.*" Wel een begrijpelijke reactie van de leerlingen als iets je teveel wordt.

Jezus laat de keerzijde zien en horen: ze hoeven niet weg. Met die uitspraak sla je echt nieuwe wegen in. Niets nieuws eigenlijk, want ook op andere plaatsen in het Oude Testament wordt op die Bijbelse opdracht gewezen, bv. zorg voor de wees en weduwe en voor de vreemdeling/vluchteling die in uw steden woont.

Jezus liet ons zien hoe het moet: door te delen!

Juist in de 40-dagentijd kunnen we zeggen:

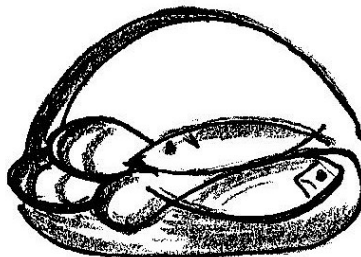
Ik geloof in zijn Geest die ons de kracht geeft
om op deze aarde voor elkaar hemel te zijn.

Ik geloof in die belangrijke opdracht en wil mij
er niet aan onttrekken nu niet en nooit. Amen

woensdag 07 maart

19.00 uur: viering in de
Katholieke kerk

*We hebben hier niets,
alleen vijf broden
en twee vissen.*

lezen: Matteüs 14: 15- 21

Boven dit Bijbelgedeelte zet de NBV: *"Overvloed aan brood, gebrek aan geloof"*

Dat klinkt mooi: overvloed aan brood, zeg maar overvloed aan eten en drinken. Het klinkt als het Beloofde Land. Dat is een land met niet alleen genoeg te eten en te drinken, maar ook een land waar de mensen met God leven en goed voor elkaar zijn. Niemand komt er tekort, iedereen heeft aan alles genoeg. Iedereen krijgt bezoek, niemand is eenzaam. In zo'n land leven wij nu nog niet! Je mag er wel op hopen. En er ook aan werken, want als je de dingen doet zoals God het graag wil, dan is er al een beetje te zien van het Beloofde Land. Ook God wil in dat land met mensen samen wonen. Gebrek aan geloof zoals er boven dit Bijbelgedeelte staat? Met elkaar aan de slag voor het 40-dagentijd project voor straatkinderen in Noord-West Kenia. Elkaar hoop geven net als de woorden in het lied:

*Zeg nooit: "Onze wereld is gebroken
en de mens tot weinig goeds in staat."
Zeg nooit: "Niemand kan op vrede hopen,
alles gaat nu eenmaal als het gaat."
Want een land, een land om van te dromen
stuwt de mensen uit hun slavernij.
Tot zij juichen, met tranen in hun ogen:
"Lieve God, we zijn er: eindelijk vrij."*

donderdag 08 maart

At ik mijn brood alleen, deelde ik het niet met wezen?

lezen: Job 31: 1- 18

Het gelezen gedeelte van Job laat een medemens zien met de woorden van toen, passend bij die cultuur en tijd.

Hilda Luken verwoordt dit voor onze tijd als volgt:

Een Medemens

Op zoek ben ik naar een medemens.
Een medemens, een deler, een mede-deelmens.

Delen wil ik van mijn leven.
Ik wil het laten gebeuren:
een nieuwe wonderbare spijziging.
Delen met mijn medemens.

Ik deel uit aan jou, jij deelt uit aan mij.
wij leveren ons uit aan elkaar en we houden
ruimschoots over: wel twaalf manden vol,

Genoeg voor jou en mij en meer.
Genoeg voor ons allemaal en meer.
Genoeg voor iedereen en meer.
Genoeg.

Met elkaar kunnen wij het wonder opnieuw laten gebeuren.
Wij bidden: God, help ons om zo nu en dan
even stil te staan, zoals nu.
Om na te denken over onszelf en de wereld.
Geef dat we dan dromen over hoe het kan zijn.
Dan ontdekken we ook wat er nog moet veranderen.

vrijdag 09 maart

Ik ben het Brood dat leven geeft

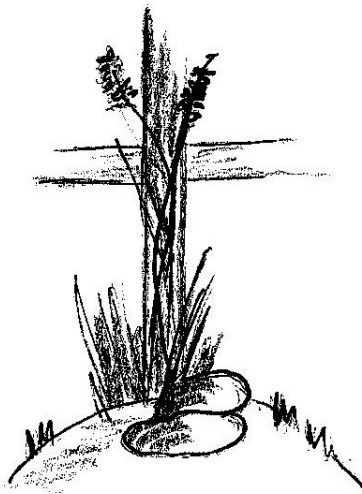
lezen: Johannes 6: 30- 40

Kijk voortaan eens naar wat er wèl is, geef het Jezus in handen en dan blijkt er veel mogelijk, meer dan je ooit gedacht had. Zo zeggen we dat wel eens, maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan in de dagelijkse praktijk.
Het beeld van de graankorrel is prikkelend (vele graankorrels ma-

ken tenslotte het brood)

Jezus spreekt over het sterven van een graankorrel: alleen dan zal een graankorrel vrucht dragen. Er klinkt in door dat ik bereid moet zijn om mijn leven los te laten. Dat ik bereid moet zijn om mijn zekerheden los te laten. Sterven dus.

Zo'n uitspraak roept direct weerstand op. Waarom zo radicaal? Maar zo worden we met de neus op de feiten gedrukt: alleen dan zal mijn leven vrucht dragen in Gods Koninkrijk.

In ons dagelijks leven is er steeds weer een terugkerend keuzemoment: de overgave aan Jezus en de bereidheid om Hem te volgen als discipel. Dat is iets anders dan het vrijblijvend volgen van iemand op Twitter! Bouwen wij op eigen zekerheden of zoeken we Gods weg? Gaandeweg kunnen we ontdekken dat we eigen plannen moeten loslaten en open staan voor Gods leiding. Een ontdekkingstocht die gevoed wordt door de Bijbel en ontmoetingen met andere mensen: dichtbij en veraf.

zaterdag 10 maart

*Ik heb naar je omgezien in de woestijn.
Ik heb hen op weidegrond gebracht en
ze raakten verzadigd*

lezen: Hosea 13: 4- 6

Woestijn en weidegrond. Uitzichtloosheid en perspectief.
Marijke de Bruijne maakte een lied van dromen en vergezichten:

Wij mensen blijven dromen dromen en vergezichten zien,
een nieuwe aarde die gaat komen te vinden al misschien.
Wij dromen van de mensenrechten die ieder mens dan heeft
niet langer tegen onrecht vechten daar 't recht van liefde leeft

Wij zijn een schakel in de keten, verbintenis van hoop
mensen op zoek naar beter weten oprechter levensloop.
En licht en sterk vol zachte krachten die onverzet'lijk zijn
bevechten wij de kwade machten die niet te tellen zijn.

Waar mensen putten uit die bronnen van droom als werk'lijkheid
daar is Gods toekomst al begonnen in onze levenstijd.
Wie in die dromen durft geloven voelt zelf verandering,
vertwijfeling en wanhoop doven, in blijde aarzeling.

zondag 11 maart

thema deze week: Van stof tot nadenken

We zagen dat voedsel verschil maakt en van daaruit gaan we verder. Het brood wordt gebroken; er wordt gegeten en gedeeld. Mensen komen samen. In het noordwesten van Kenia hebben de straatkinderen onze speciale aandacht in deze weken. Ze worden opgevangen, gevoed en als dat allemaal functioneert dan volgt onderwijs om hen een plaats te geven in de maatschappij. Een kwestie van overleven met elkaar. De Heer geeft ons hart en hoofd, gevoel en verstand en zo volgen na het brood de boeken – het studiefonds van de Stichting Akwaaba.

Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn.

lezen: Matteüs 4: 1

Ook Jezus – nee, júist Jezus, ontkwam er niet aan: aan de aan-
vechtingen om Zijn leven anders te richten, anders te leiden dan
Gods bedoeling is. Baatzuchtig oplossingen te forceren, opzichtig
stunts uit te halen, een leven van comfort en show, kortom: niet

te lijden omdat deze wereld een andere wereld moet worden, maar zich helemaal te laten leiden dóór deze kwade wereld en haar 'Leider'. Als Hij dat inderdaad had gedaan, zou Hij wegge- lopen zijn voor zijn roeping. Maar Hij mocht en wilde er niet om- heen, Hij moest en zou er dwars dóórheen, door de menselijke misère, door de nood van kwaad en dood. Het leven als radicale roeping, in dienst van waarheid en zuiverheid, niet een leven dat om het eigen ego draait.

In de verlatenheid van de woestijn word je op jezelf teruggewor- pen, daar doemen de grote vragen van het leven op. Leven we uit hoop of uit wanhoop? Klampen we ons aan onszelf vast of 'delen' we onszelf 'mee' ter ere van God en tot heil van mensen? Ook tot je eigen heil! Jezus laat zich niet van zijn stuk brengen. De duivel druipt met de staart tussen zijn benen af. Jezus, die niet is geko- men om gediend te worden maar om te dienen... wordt uiteindelijk toch gediend. Engelen ontfermen zich over Hem. Hij lijkt eerst wel een uitgestotene, een dakloze, daar in die woestenij. Misschien nog wel 'daklozer' dan de straatkinderen van ons project in Kenia. Maar door alle lijden komt Hij tot verblijden, en de engelen ontha- len Hem vorstelijk. Dezelfde engelen waarover de duivel het heeft gehad, maar anders dan Satan zei, applaudisseren ze niet voor een krachtpatser-Jezus. Nee, ze klappen voor een Jezus die zich juist van alle ego-gedoe onthield, een Jezus die niet knielde voor de bestaande orde, maar koos voor de Orde van God. Dit applaus is een soort Pasen vóór het eigenlijke Pasen.

maandag 12 maart

*De raven brachten hem daar
's ochtends en 's avonds brood en vlees*

lezen: 1 Koningen 17: 6

Israël heeft een ongehoord 'foute' koning, de openlijke afgods- dienaar Achab. Hij maakt een potje van Gods bedoelingen. De pro- feet Elia zegt de koning in naam van God aan dat het land een aantal jaren door droogte geteisterd zal worden, tot nader order

van hem, Elia, dienaar van God.

De Heer draagt Elia op een schuilplaats te zoeken ten oosten van de Jordaan, in het huidige Jordanië. Drinken kan hij uit de rivier en de raven brengen hem brood en vlees.

Zoals engelen voor Jezus zorgden na zijn beproeving in de woestijn, zo wordt er hier in opdracht van God door de raven, eventjes tot een soort engelen bevorderd, voor de profeet gezorgd. In beide gevallen heeft de service van de Heer alles te maken met het feit dat de bediende persoon bezig is met wat God wil. Wie doet wat goed is, die ontvangt wat hij nodig heeft. Wie zich geeft aan de dienst van God, wie doet wat zuiver en rechtvaardig is, die merkt dat de Heer hem of haar draagt. Je wordt op je wenken bediend. Jezus zegt in de Bergrede ongeveer hetzelfde: *"Zoek liever eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden."*

Dat betekent natuurlijk niet dat je, als je bijvoorbeeld boodschappen moet gaan doen, dat even uitstelt omdat je 'eerst' op zoek moet naar dat koninkrijk. Het betekent wel dat bij alles wat je doet, Gods wil op de eerste plaats komt. Nu we het toch hebben over boodschappen doen, in die situatie betekent het dat je je niet een ongeluk loopt te stressen in de supermarkt, dat je niet veel meer koopt dan je nodig hebt, maar dat je in alle rust en wijsheid je keuzen maakt, dat je eventueel aandacht hebt voor bekenden die je tegenkomt, en dat er ook een paar vriendelijke woorden voor het kassameisje af kunnen. Zo'n houding doet jón goed, doet anderen goed, en het doet God vast en zeker deugd.

Zo kunnen we, nadenkend over Elia, nota bene in een supermarkt belanden!

dinsdag 13 maart

*Bedenk toch hoe groot de liefde is
die de Vader ons heeft geschonken!*

Lezen: 1 Johannes 3: 1

'*Kinderen van God*' noemt Johannes ons. Identiteit is voor mensen iets heel belangrijks. Je afkomst, familie, werk, woonplaats, land, de manier waarop je in het leven staat, in hoeverre je gelovig of niet-gelovig bent, tal van elementen maken deel uit van je identiteit. Maar hier gaat het over onze identiteit in de meest diepe zin: je bent een 'kind, van God bemind'. Je mag er he-le-maal zijn, onvoorwaardelijk, op en top. Dankzij de Vader en de Zoon, door Wie wij bevrijd zijn van alles wat er met ons en de wereld mis is – en dat is eerlijk gezegd nogal wat. Deze hoge komaf brengt intussen wel verplichtingen met zich mee. *Noblesse oblige*, adeldom verplicht. Ieder die rechtvaardig leeft, die is uit God geboren, schrijft Johannes ook. Kortom, je mag bij wijze van spreken fluitend door het leven gaan, als kind van God, maar dan mag je niet tegelijkertijd van je leven een aanfluiting maken zoals koning Achab gisteren deed.

Wat bepaalt onze identiteit, onze vrijheid? Ons inkomen, bezit, succes, prestige? Wat bedreigt onze identiteit: tegenslag, mislukking, minder loon, iemand die ons onaardig behandelt, of misschien de 'islamisering' van Nederland, of, dichter bij huis, bijvoorbeeld gezondheidsproblemen?

Er is ongelooflijk veel waarvan wij in het dagelijks leven onze vrijheid en identiteit kunnen laten afhangen! Toch zijn al die dingen, hoe belangrijk ze op zichzelf ook zijn (of niet zijn), ondergeschikt aan dit ene: dat de Vader de A en de Z van onze identiteit is. Dàt is onze kern, die niet stuk kan... maar o, hoe ontzaglijk kwetsbaar is deze kern, deze 'pit' van mijn identiteit wanneer ik naar mijn eigen leven kijk.

Maar goed dat mijn pit niet van mijzelf afhangt!

woensdag 14 maart

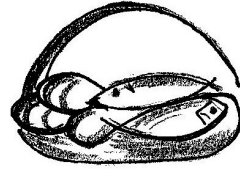
19.00 uur: viering in de Katholieke kerk

Geef ons heden ons dagelijks brood

lezen: Lucas 11: 3

*Breng het eten dat er is,
breng het brood en breng de vis
Want al zijn wij hier met velen,
eerlijk zullen w'alles delen:
Here, zegende deze spijs
en bewaar ons straks op reis.*

(*'Samen delen (2)'* uit *'Alles wordt Nieuw'* door Hanna Lam)

In de Nieuwe Bijbel Vertaling staat: *'Geef ons dagelijks het brood dat wij nodig hebben.'*

Vlak voordat ik dit stukje ging schrijven, hoorde ik een nieuwsbericht over mensen met hoge banen bij een of andere organisatie die heel veel geld verdienen. Ze zaten boven de 'Balkenendennorm', dat betekent dat mensen die heel belangrijk zijn in een instelling niet meer zouden mogen verdienen dan onze vroegere premier Balkenende. Maar in dit gebed uit de Bijbel gaat het over het dagelijks brood dat wij nodig hebben. Het is heel goed dat je weet wat je nodig hebt en wat je niet nodig hebt. Je dagelijks brood, dus het eten en drinken van elke dag, ja, dat is uiteraard broodnodig. Wij kunnen wel denken dat het doodnormaal is dat wij elke dag kunnen eten tot we genoeg hebben, de straatkinderen van ons project in een heel arm gebied in Kenia zijn daar denk ik al heel blij mee. Die weten misschien wel beter dan wij wat ze nodig hebben. Nou is iets extra's af en toe natuurlijk wel leuk. Op z'n tijd een stuk taart, bijvoorbeeld, daar hou ik wel van. Soms een feestelijk etentje buiten de deur. Als je dan maar weet dat dat extra is en er ook speciaal van geniet. Je leeft er niet van. Zoals je ook niet van je mobieltje leeft, of van je smartphone of noem maar een ander apparaat. Leuk, zo'n ding, best nuttig ook, maar doe nou niet alsof het net zo onmisbaar is als je 'basisbehoeften' zoals dat heet, dus bijvoorbeeld je dagelijks eten en drinken. Laten we maar blij zijn dat we elke dag kunnen eten tot we genoeg hebben. En laten we ook iets gunnen aan die Keniaanse straatkinderen. Want waar je zelf blij mee bent, dat gun je ook anderen. Ja toch?

donderdag 15 maart

*Maar groei in de genade en in de kennis
van onze Heer en redder Jezus Christus*

lezen: 2 Petrus 3: 18

Lichamelijk groeien gaat min of meer vanzelf. Je kunt behalve in de lengte ook in de breedte groeien, en dat is niet altijd wat je wilt.

Maar hier gaat het over innerlijk groeien, je zó verdiepen in Jezus Christus dat je meer en meer leeft volgens Zijn voorbeeld. Steeds maar zoeken naar zuiverheid, in allerlei situaties, in al je relaties. Ga er maar aanstaan! Dit groeien gaat natuurlijk met vallen en opstaan, dus regelmatig lijkt de groei stil te staan of lijkt je zelfs te krimpen. Het is ook een groei die uiterst moeilijk te meten is.

Maar het is in elk geval goed je van tijd tot tijd af te vragen: waar gaat het nu eigenlijk om in het leven, wat is het wezenlijke, wat is bijzaak? Het thema van deze overdenkingen is: *mee-delen*. 'Deel' ik mij wel genoeg 'mee' aan anderen? Toon ik genoeg belangstelling, maak ik me niet te gemakkelijk van contacten en relaties af, laat ik wel genoeg van mezelf zien en ga ik wel echt op zoek naar datgene wat de ander bezighoudt? Heb ik niet te vaak maar een half oog en een half oor voor hem of haar? Kan ik het wel verdragen wanneer iemand mij op bepaalde zwakke of misschien wel slechte kanten van mij wijst?

Zo nu en dan zou je met jezelf of elkaar moeten afspreken: mag het ietsje méér zijn, waarom zetten we niet dat ene stapje extra naar de ander?

Wij mensen zijn eigenlijk veel te bang voor elkaar, te bang om bezeerd te worden, te bang om te bezeren. Als we, met Jezus Christus in gedachten, wat meer lef zouden hebben in onze omgang met elkaar, dan zou er inderdaad sprake zijn van innerlijke groei.

En dat is misschien nog wel belangrijker dan die economische groei waarmee we dagelijks om de oren worden geslagen!

vrijdag 16 maart

Bedenk dat u zelf slaaf was in Egypte

lezen: Deuteronomium 5: 15

Het volk Israël moet de sabbat houden om eraan te denken dat ze eenmaal door de Heer werden bevrijd toen ze in Egypte werden onderdrukt. De joodse sabbat (de christenen hebben er de zondag van gemaakt) is er om te vieren dat je in vrijheid leeft. Een soort Bevrijdingsdag. Je eert God als Bevrijder. Al dat werken (en dat leren op school!), al die prestaties van jou zijn best belangrijk, maar je leven hangt er niet van af; dat leven heb je heus van God gekregen. En je viert dat vrije leven *'samen met de vreemdelingen die bij u in de stad wonen'*.

Je vrijheid délen met vreemden. Ik maak een uitstapje naar het moderne Israël. Daar bestaat een groepering die *'Rabbijnen voor de Mensenrechten'* heet. (Rabbijnen zijn een soort joodse dominees.) Deze rabbijnen zetten zich in tegen het onrecht dat Palestijnen in Oost-Jeruzalem, het Palestijnse deel van Jeruzalem, door Israëlische kolonisten wordt aangedaan. In de wijk Sjeik Jarrah worden Palestijnen uit hun huizen gezet om plaats te maken voor joodse bewoners. De staat Israël is nog tamelijk jong. Veel joden beleefden de geboorte van deze staat kort na de Tweede Wereldoorlog als een wonder van bevrijding. Maar nu behandelen joodse kolonisten Palestijnen als slaven, als mensen zonder rechten; terwijl ze zelf vroeger ook veel onrecht hebben geleden. De Rabbijnen voor de Mensenrechten vinden dat je dit niet mag doen volgens de joodse wetten. Rabbijn Michael Schwartz doet mee aan demonstraties op vrijdag van Israëliërs tegen de huisuitzettingen in Oost-Jeruzalem. "Als Israël niet goed zorgt voor zijn werklozen, als mensen uit naam van het joodse volk uit hun huizen worden gegooid, dan moeten wij daar iets aan doen. Of als uit naam van de joodse godsdienst olijfbomen van Palestijnen worden omgehakt, want dat gaat regelrecht in tegen wat de Torah zegt."

Het joodse geloof, net als het christelijk geloof, vraagt dat je eerlijk omgaat met anderen, ook met vreemden. Moedige mensen, die rabbijnen!

zaterdag 17 maart

*Niet uit het oosten, niet uit het westen,
niet uit de woestijn komt de verheffing*

lezen: Psalm 75: 7- 8

Het vervolg van deze regels luidt: *'het is God die rechtspreekt'*. Wij mensen proberen allerlei misstanden en misdaden in de samenleving recht te zetten, door wetten op te stellen en door recht te spreken. We proberen zoveel mogelijk te herstellen wat in onze wereld krom, verkeerd of zelfs ten hemel schreiend onrechtvaardig is. Maar dat lukt natuurlijk maar zeer ten dele. Heel veel kwaad en onrecht gaat gewoon door. In het groot en in het klein. Het kwaad is zelf zo'n hoogmoedige figuur waar deze psalm het over heeft, zo'n verwaand iemand die door God op zijn nummer wordt gezet. Ook al zien we dat lang niet altijd gebeuren. Toch zàl het kwaad definitief worden uitgebannen. Omdat het ooit overwonnen is. Door de afschuwelijke dood van Jezus lijkt het kwaad te zegevieren. Deze volkomen zuivere Mens blijkt een loser te zijn! Mislukt, Hij ook al. Maar God zet dit recht, op een ongelooflijke manier: Hij wekt de gestorvene tot nieuw leven. Hij verheft hem tot Zijn eigen rechterhand, Zijn alles. De zuiverheid die Jezus belichaamt, wordt niet te gronde gericht door deze wereld, ze heeft uiteindelijk de overhand en verheft de wereld uit de diepte van kwaad en verlorenheid. Het met geloof gewapende oog ziet dat, het blote oog ziet het niet. Zo moeten we ook proberen met een gelovig oog naar onze wereld te kijken: onrecht, corruptie, menselijk falen dreigen haar te gronde te richten. Maar God vernedert trotse zondaars, de corrupte pochers – ik denk even aan de val van de Italiaanse premier Berlusconi –, en verheft de rechtvaardige.

*God heeft het laatste woord.
Wat Hij van oudsher zeide,
wordt aan het eind der tijden
in heel Zijn Rijk gehoord.
(Gezang 1: 3)*

zondag 18 maart

thema deze week: Jong geleerd

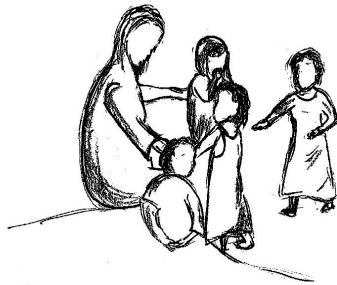
Straatkinderen vertellen hartverscheurende verhalen, ook dat helpt om ze tot rust te laten komen. Ze zijn nog jong. Door het onderwijs dat ze krijgen worden ze weerbaar en zelfstandig. Het begin van alle kennis is ontzag voor de Heer. We zien de samenhang ontstaan tussen onderdak, brood en onderwijs. Wij kijken en denken deze tijd met de jongeren mee. Je wordt vanzelf solidair.

*Laat de kinderen ongemoeid,
belet ze niet bij mij te komen.*

lezen: Mattheüs 19: 13- 15

Kinderen niet beletten. In het verlengde daarvan kan worden gezegd: kinderen een handje helpen. En dan vooral jeugd die het moeilijk heeft zoals de straat-kinderen in het

40-dagentijd project. Kinderen zijn hun ouders kwijt door ziekte of andere oorzaken. Niemand kijkt meer naar hen om, totdat er een project wordt gestart om daar aandacht aan te besteden. Liefde, zorg en aandacht worden gevraagd en zo mogelijk, met de middelen die er zijn, gegeven. Niet eenvoudig en altijd te weinig voor te veel kinderen. Wij bidden voor hen en onszelf:

Wij denken in dankbaarheid dat Jezus als Gods pionier en voor ons uit, de moeilijke weg is gegaan van liefde en gehoorzaamheid, van gerechtigheid en vergeving: de weg van Gods menselijkheid dwars door de woestijn van deze wereld. Wij geloven tegen twijfel in dat Zijn opstanding Zijn gelijk bewezen heeft: Zijn weg loopt niet dood. Wij geloven met verwondering dat Hij in alles ons betrekken wil.
Amen.

maandag 19 maart

Je zult de schande van je jeugd vergeten

lezen: Jesaja 54: 1- 5

Uitzichtloosheid, geen mogelijkheid hebben of zien dat het in de toekomst beter gaat is triest. Maar gebukt gaan onder 'de last van het verleden' is eveneens triest. Hoe schud je dat van je af? Als één van de straatkinderen heb je misschien gestolen, geslagen, bedrogen en noem alle negatief klinkende voltooid deelwoorden maar op. Maar wat hebben wij van onze jeugd meegenomen naar het heden? Waar was / is perspectief te vinden? Een lied van S. Donkers geeft houvast.

*Nog is het nacht, beklemmend duister,
ineengedoken tijd, alom maar schaduw,
zelden luister het groot verlangen kwijt.
Geen horen meer, het zien ontnomen,
geen grip meer op het licht, geen kleuren meer,
geen lucht of bomen, slechts spreken zonder zicht*

*Het duister aarzelt, nieuw vermoeden,
nog breekbaar, zonder glans, zoekt aarzelend
een weg ten goede, vooruitgesnelde kans.
De kracht om wanhoop te weerleggen
in luister en in zien, kan mensen
in ontmoeting zeggen: Reis mee, je bent gezien.*

*Het licht breekt door, de feiten vallen,
de mens komt overeind, in recht en vrede
dragen allen het leven dat weer schijnt.
Verbondenheid in nieuw vertrouwen,
een land waar ieder leeft, gedragen
door de moed te bouwen
aan vriendschap die verweeft.*

dinsdag 20 maart

Het begin van alle kennis is ontzag voor de Heer

lezen: Spreuken 1: 1- 7

Het boek Spreuken is een verzamelwerk van overwegend korte spreuken die tot doel hebben de lezer of toehoorder kennis, praktische levenswijsheid en moreel besef op allerlei gebied bij te brengen. Goede manieren, eerlijkheid en betrouwbaarheid in het zaken doen en de juiste levenshouding. Bij de vraag wat en wie wijs is, speelt ontzag voor God een grote rol.

In onze hedendaagse westerse cultuur krijgt dit in het algemeen geen tot weinig aandacht. Bij de vraag wie wijs is, speelt bv. een rol hoe vaak jouw werk in andere wetenschappelijke publicaties wordt geciteerd of aan welke wetenschappelijke instituten en onderwijs instellingen je verbonden bent.

Bij hoge scores zeggen we: dat is een wijze vrouw of wijs man. Bij andere culturen is dit vaak anders. Ontzag en gezag hebben daar vaak sowieso nog een andere plaats in de gemeenschap dan in de onze. Doen wij hier God recht mee of leggen we meer het accent op bv. God is liefde of zien we God verbonden met Aandacht, zoals Marius van de Berg heeft verwoord?

*Aandacht is eerbiedig.
Aandacht is trouw.
Ze dringt zich niet op.
Ze blijft komen.*

*Ze kan wachten,
Ze houdt de lange duur vol.
Ze laat vertrouwen groeien.
Ze komt ook in moeilijke tijden.*

*Aandacht is ontvankelijk.
Aandacht is aanwezigheid.
Ze stelt zich open.
Ze kent de waarde van er zijn.*

*Ze leeft zich in.
Ze weet stil te zijn.
Ze kan ontvangen.
Ze is eenvoudig.*

*Aandacht is tijd.
Aandacht heelt onze wonden.
Ze neemt de tijd,
Aandacht versterkt onze innerlijke kracht.*

*Ze jaagt niet op.
Aandacht scheidt gemeenschap.
Ze overhaast zich niet.
Gelukkig de mens die aandacht.*

*Aandacht is attent.
schenkt en die aandacht ontvangt.*

*Ze ziet het kleine.
Ze vergeet niet.*

Ze doet wat ze zegt.

woensdag 21 maart

19.00 uur: viering in de Katholieke kerk

Ik heb altijd de kudde van mijn vader gehoed.

Lezen: 1 Samuël 17: 31- 37

Het doet nogal lieflijk aan als je de gekozen tekst leest, maar de werkelijkheid is anders. David kwam als jongen al leeuwen en beren tegen en overmeesterde die wilde dieren. Saul overtuigt van de woorden zegt: *"Ga dan, en moge de Heer je bijstaan"*. Een mooie wens.

Martin Kamminga schreef en componeerde:

*Stoer en sterk hoef je niet te zijn om groot te zijn.
Huil gerust je tranen van verdriet.
Sluw en slim hoef je niet te zijn om groot te zijn.
Wees maar trouw aan dat wat je beweegt.
Niet alleen hoef je het te doen om groot te zijn.
Hulp is goed voor mij en goed voor jou.
Zing en dans; 't leven is bedoeld om groots te zijn.
't Koningschap is voor een kind dat speelt.*

donderdag 22 maart

Dikwijls werd ik gekweld, van mijn jeugd af aan

lezen: Psalm 129

Op weg naar Pasen gaat het om Gods liefde voor Zijn Zoon en voor de wereld.

Vasten biedt je de mogelijkheid je daarop te concentreren. Dat hoeft echter geen kwelling te zijn. Het is (meer) stil staan bij wat wezenlijk is. De weg van Christus volgen. Met kwelling bedoelen we wel wat heftigers dan ons mogelijke vasten. Een kwelling is meer dat wat in deze psalm omschreven wordt: ze trokken hun ploeg over mijn rug en maakten lange voren. Voor jonge kinderen die op straat leven, zijn er diverse kwellingen te noemen; altijd op zoek naar iets te eten en drinken, altijd op zoek naar wat kleding en een schuilplaats voor de nacht. Om van zaken als medische verzorging en onderwijs nog maar te zwijgen. Via het project in Noord-West Kenia iets laten zien van wat Jezus bedoelde met liefde, is een voorrecht dat wij hier nu hebben. Laten we het project steunen met onze aandacht, wat we aan materiële zaken kunnen missen en geloof.

Geloof dat opstanding wat teweeg kan brengen: nieuwe veerkracht, vertrouwen in het leven, houvast bij God, oog voor gerechtigheid. Niemand vraagt om lijden of om een crisis. Maar wie er doorheen gaat, ervaart soms het wonder van kansen die keren. Godzijdank.

Wat helpt, wat troost jou in moeite en verdriet?

Waarin ben je gister of vandaag zelf geraakt en waarin kon je een naaste zijn voor anderen?

vrijdag 23 maart

*Hoe onuitputtelijk zijn
Gods rijkdom, wijsheid en kennis.*

lezen: Romeinen 11: 33- 36

Op vele manieren wordt Gods grootheid beschreven. Toen in de Bijbel en door mensen in deze tijd eveneens. Hem komt de eer toe tot in eeuwigheid, Amen.

Wij geloven in die Ene die was, is en zal zijn. Schepper tegen chaos in. Wij gaan op weg met God die ons kent en aan ons gehecht is.

In Jezus en Zijn weg laat de Ene zich kennen en herkennen wij God. De geest van de ene God en Jezus, inspireert ons en geeft ons kracht om door te gaan in het spoor van Jezus.

Alleen kunnen wij de weg niet gaan.

Samen willen we de woorden horen.

Brood en wijn delen, elkaar ontmoeten en bemoedigen.

Wij voegen ons in de stroom van mensen, op weg naar een wereld van vrede, liefde en gerechtigheid.

zaterdag 24 maart

Gedenk daarom je schepper in de dagen van je jeugd

lezen: Prediker 11: 7- 12: 1

"Geniet dus, beste vriend, van je jonge jaren, haal je hart op aan de dagen van je jeugd", staat er in het te lezen gedeelte en: "Volg de wegen die je hart wil gaan, gun je ogen wat ze wensen". Maar ook: "Onthoud bij alles wat je doet dat God je aan Zijn oordeel onderwerpt".

Geen losbandig, zondig leven dus, maar leven met een menselijk gezicht, zoals in een lied van G. van Midden (tekst) en G. van Amstel (muziek) verwoordt:

*God heeft twee sterke handen, ze zijn van jou.
Daarmee bouwt hij aan de Aarde,
jouw twee handen hebben waarde. God in jou.
God heeft twee snelle voeten, ze zijn van jou.
Daarmee overbrugt hij kloven
trekt hij sporen naar geloven. God in jou.
God heeft twee scherpe ogen, ze zijn van jou.
Daarmee ziet hij méér in mensen,
kleine noden, grote wensen. God in jou.
God zegt je: "Jij hebt aanleg. Die is van mij!
Zo kun jij ook in jouw leven
iets van mij aan mensen geven. Beeld naar mij".*

Zo krijgen oude woorden in Prediker betekenis in de tijd op weg naar Pasen voor het 40-dagentijd project in Noord - West Kenia.

zondag 25 maart

thema deze week: De weg terug

Gaandeweg raken de kinderen van de straat op de weg terug, de weg naar huis. Huis, zeg je? Ja, een nieuw huis. Soms hebben ze geen ouders meer, in andere gevallen is het contact met hun oorspronkelijk thuis verloren gegaan. De Heer verheft uit het stof wie berooid is. We zien het gebeuren en bidden voor het werk van Stichting Akwaaba.

Jezus zegt: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven"

lezen: Johannes 14: 6

Het is een hoge inzet: de weg, de waarheid en het leven. Wie zegt zoiets over zichzelf en met zoveel ernst? Jezus dus. Hij draait er niet om heen. Als het Licht op aarde gekomen met de opdracht om de weg te wijzen en om Zijn leven te geven. We zijn op weg naar Pasen. Op weg. Ik zei dat de inzet hoog was, en om die inzet waar te maken werd Hij zelf tot 'inzet'. De Iers-Engelse schrijver

C.S. Lewis zei hier ooit over dat er bij Jezus geen tussenweg overblijft. Of Hij is wie Hij zegt, namelijk de Zoon van God of Hij was iemand die wartaal sprak. Er is geen derde mogelijkheid. Hij was geen wijze man die ons wel een paar goede inzichten gaf en een stuk of wat mooie verhalen maar verder niets. Het komt erop aan hem te omarmen of van ons af te houden. We zijn vaak aarzelend als het om omarmen gaat en zwak wanneer we Hem van ons af zouden willen houden. Jezus zette met zijn woorden hoog in en betaalde daar de uiterste prijs voor. Die prijs betaalde Hij ook voor ons. Hij heeft zich over ons ontfermd en Hij blijft dat doen. Ondertussen zijn we op weg, wij op onze wegen en straatkinderen in Kenia op die van hun. In Kenia probeert *Stichting Akwaaba* straatkinderen (een merkwaardig woord in dit verband) weer op weg te helpen in het leven en hen het gevoel te geven dat ze niet alleen zijn en niet alleen door het leven hoeven te gaan. Dit geldt voor iedereen dank zij Jezus, de ware weg ten leven.

*Duister en diep zijn de dalen
Eenzaam en kil de vallei
Wees maar niet bang voor het kwade
Mijn stok en staf staan je bij
Rust maar
Rust maar bij mij
(Psalm 23 door Rik Zuiderveld)*

maandag 26 maart

*Gaan er ooit 2
samen op weg
zonder bij elkaar
te zijn gekomen?*

lezen: Amos 3: 3

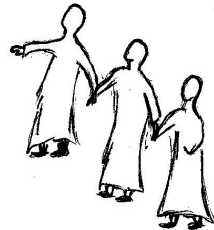

Samen

Op weg naar huis zijn is op de weg terug zijn, maar het wil niet zeggen dat je op je retour bent. Zoals we gister lazen, mogen we

bij Jezus rusten. Op de weg terug zijn betekent daarom ook dat we op de weg van het herstel zijn en nieuwe krachten mogen opdoen. Wie naar huis gaat, vindt zijn thuis (terug). Toch is er moed voor nodig om op de weg terug te gaan. Wat dat teruggaan betekent, dat kan iedereen voor zichzelf wel invullen. De kinderen in noordwest Kenia weten dat 'terug' onder andere inhoudt dat ze weer een dak boven hun hoofd hebben, kunnen eten en uiteindelijk zelfs weer naar school kunnen. Terug naar huis betekent voor deze kinderen thuis bij Akwaaba. Een eigen ouderlijk huis is er niet meer. Ze krijgen nieuwe vaders, moeders, broertjes en zusjes. Teruggaan is voor de kinderen geen eenzame wandeling, wel een zeer persoonlijk weg. De mensen van Akwaaba staan ze bij en gaan met hen mee. De tekst van vandaag trof me meteen toen ik hem voor het eerst zag voor ik dit schreef. Het mooie is dat 'samen op weg gaan' punt één is en 'bij elkaar komen' punt twee. Het laatste is de bekroning van het eerste.

*Als er twee of drie in mijn naam bijeen zijn
ben Ik in hun midden, want ik doe altijd mee,
met drie, desnoods met twee
wil Ik altijd opnieuw beginnen*

dinsdag 27 maart

*Ik geef inzicht
en wijs de weg die je moet gaan*

lezen: Psalm 32: 8

Leren

Voor een nieuw begin heb je kennis nodig. In berooide, door hongersnood en oorlog geteisterde gebieden in Afrika wordt een nieuwe start vaak gehinderd door een gebrek aan alles, ook een gebrek aan onderwijs. Ook onderwijs is onderdeel van de-weg-terug-vinden in het beproefde Afrika. Zonder voedsel en dus ook zonder onderwijs blijft het talent dat God in dolende kinderen heeft gelegd verborgen. Wanneer het eruit komt dan kan het tot

bloei komen. Dan profiteren de mensen daar en ook Afrika zelf optimaal van de situatie. De weg terug is lang, kinderen krijgen nieuwe kansen, maar het moet allemaal nog volgroeien in hen. Bij het bewandelen van 'de weg terug' komt het er op aan dat de kinderen niet alleen op weg zijn. Via het onderwijs wordt die weg dan voortgezet; volwassen geworden wordt de weg terug voltooid. Terug bij God, terug bij mensen, de hoop terug, nieuwe kansen komen in zicht als land na een lange zeereis.

De tekst van vandaag heeft het over de nabijheid van de Heer wanneer we onderweg zijn. Die nabijheid ervaren we dikwijls niet, maar God laat op bepaalde momenten merken dat Hij er is en met ons meegaat. We lazen en zongen twee dagen terug:

Wees maar niet bang voor het kwade

Mijn stok en staf staan je bij

En zo blijft het. De weg is hobbelig maar we hebben een licht op ons pad.

woensdag 28 maart

19.00 uur: viering in de Katholieke kerk

Hij vertrok meteen en ging op weg naar zijn vader

lezen: Lucas 15: 20

Een thuis

De gelijkenis van de verloren zoon is (met die van de barmhartige Samaritaan) zo ongeveer de bekendste uit de Bijbel. De zoon die zijn aandeel uit de erfenis wil, verbrast alles wat zijn vader hem geeft, om daarna een arme bedelaar te worden. Wanneer hem dan niets rest dan varkenshoeder te worden, komt hij tot inkeer.

Hij wil naar zijn vader, hij heeft een vader en een thuis waar hij in alle opzichten rijker zal zijn dan in zijn zelfgekozen vreemde omgeving. Tot zover kort het verhaal, maar het kan ook anders.

Er zijn mensen die graag naar huis, of een huis, willen maar geen huis hebben of er geen kunnen vinden. Sommige zonen en dochters worden in de wereld op straat gezet of raken op nare manieren hun familie of het contact ermee kwijt. Zulke kinderen vinden

we in het noorden van Kenia. Daar hebben ouders niet de mogelijkheid, de macht of de wil om hun kinderen een veilig thuis te bieden. Kinderen worden straatkinderen door verschillende oorzaken maar het is altijd vreselijk. Hoe belangrijk is omarming voor een mens en zeker ook voor een kind. De straatkinderen in Kenia dolen rond en zoeken naar een huis, een vader en een moeder. Via stichting Akwaaba lukt het om sommige van deze kinderen een thuis en een (plaatsvervangende) vader en moeder te geven. Dan komen deze kinderen thuis, al waren ze niet weg-gelopen zoals de verloren zoon. Op weg gaan naar je vader krijgt zo een nieuw invulling.

*Biedt uw naaste de helpende hand,
spijzigt de armen in uw land,*

*een woning wilt hem geven.
Het tweede gebod is het eerste gelijk;
doet dit, en gij zult leven.
(Gezang 62: 3 door Huub Oosterhuis)*

donderdag 29 maart

Hij verheft uit het stof, wie berooid is

lezen: Psalm 113: 7

Door het stof

In deze vastentijd, veertig-dagen-tot-naar-Pasen-tijd is de Heer Jezus onderweg naar Jeruzalem. Hij 'gaat op' zoals het heet, naar Jeruzalem. Die weg gingen de pelgrims eeuwen-lang om in Jeruzalem Pasen (Pesach) te kunnen vieren. Jezus gaat die weg ook, met zijn leerlingen. Het is de pelgrimstocht van de volledige omkering. Jezus had veel aanhangers; mensen die hem zelfs tot koning wilden kronen. Later, na de intocht in Jeruzalem, zullen de meeste aanhangers hem verlaten. Zij hadden gedacht dat Hij hen van de Romeinen kwam bevrijden en een aards koninkrijk zou oprichten. Dat leek veel, maar voor Jezus was het niet genoeg.

De mensen moesten inderdaad bevrijd worden, maar van meer dan zichtbare macht. Het ging Jezus om het hart van de mensen. Hij wilde ze bevrijden van hebzucht, eigendunk, liefdeloosheid en alle dingen die een mens onderdrukken zonder dat het aan de buitenkant opvalt. Jezus gaat naar Jeruzalem om zich te geven; de confrontatie met het kwaad gaat Hij niet uit de weg. De Heer is gekomen om ons in alle opzichten te bevrijden. Hij verheft ons uit het stof door er Zelf vol doorheen te gaan. Kijkend naar de tekst van vandaag kunnen we zeggen dat we allemaal berooid zijn. Jezus verheft ons uit het stof.

*I was there when they crucified my Lord
I held the scabbard when the soldier drew his sword
I threw the dice as they pierced his side,
But i've seen love conquer the great divide.
(When Love Comes to Town door Bono)*

(vrije vertaling:

Ik was er bij toen ze mijn Heer kruisigden
Ik hield de schede vast toen de soldaat zijn zwaard trok
Ik gooide de dobbelstenen terwijl zij zijn zijde doorboorden,
maar ik heb de liefde de grote kloof zien overbruggen.)

vrijdag 30 maart

Wie in tranen op weg gaat

lezen: Psalm 126: 6

Gejuich

Het klinkt zelden vrolijk, dat op weg zijn. En wie op weg gaan, die doen dat met een goede reden. Het volk Israël verliet Egypte om een onrechtvaardige farao en zijn slavernij te ontvluchten. Hun land was hen wel beloofd, maar het ging door de woestijn. Zonder tranen is dat niet gegaan. Zo kunnen we meer voorbeelden vinden in de Bijbel: de tocht van Abraham naar Kanaän, de Babylonische ballingschap en de terugkeer naar Juda, de vlucht van Jozef en Maria naar Egypte en vice versa. Op weg gaan levert onzekerheid

op, en je moet dan vooral van vertrouwen leven. Deze week is het thema: de weg terug – wat slaat op de straatkinderen die hun weg terug naar een (nieuw) thuis moeten vinden en op hun terugkeer in de maatschappij via nieuwe scholing. Daarbij begint hun leven opnieuw; het contact met hun oude 'ouderlijke' thuis hebben ze verloren door achterlating, oorlog en/of honger. Ze zijn in tranen op weg gegaan. Net als zij zijn er altijd al mensen geweest die zo 'de weg terug' moesten vinden. Zo'n weg is altijd een moeilijke weg, niet even binnendoor. Net als deze straatkinderen ging ook Jezus door het land zonder een plaats te hebben waar Hij zijn hoofd kon neerleggen. Volgens het woord van de Heer geven we Hem te eten en te drinken wanneer we dat aan anderen geven. Kenia is ver van ons bed, maar door de Stichting Akwaaba komt het nader, en kunnen wij iets doen. De tekst van deze dag heeft een keerzijde: naast het in tranen op weg gaan is er sprake van thuis-komen met gejuich. God is goed.

zaterdag 31 maart

*Ik baan een weg door de woestijn,
maak rivieren in de wildernis.*

lezen: Jesaja 43: 19

Een liedtekst met een vleugje Augustinus:

ONRUSTIG IS MIJN HART

Onrustig is mijn hart,
totdat het rust in U, o Heer.
Nergens vind ik rust,
totdat ik rust in uw rust.

*Duizend wegen lokken aan,
'wie wil er komen op onze baan?'*
Stenen ontvang je daar voor brood.
Alle wegen lopen dood.

Onrustig is mijn hart...

*Uitzichtloos blijft mijn bestaan,
Al wil ik midden in 't leven staan.
Verblindend vreemd wordt mijn post,
wanneer word ik afgelost?*

Onrustig is mijn hart...

*Zijn vrede komt in stromen toe,
alle mensen die levensmoe
voor zijn voet gevallen zijn.
Voor hen zal er leven zijn.*

Onrustig is mijn hart,
totdat het rust in U, o Heer.
Nergens vind ik rust,
totdat ik rust in uw rust.

(Alfred Valstar)

Palmzondag 01 april

thema deze week: Thuisgebracht

De stille week. We zijn vertrouwd geraakt met wat er in de Bijbel over honger, woestijn, kennis en barmhartigheid geschreven staat. Per dag kwamen Kenia en het lijdens-evangelie samen. Door het werk van de Stichting Akwaaba vinden straatkinderen een thuis, en wij raakten daarbij betrokken. Een thuis vinden, dat is wat wij allemaal nodig hebben en door de weg die de Heer Jezus tot het einde is gegaan, kunnen ook wij een thuis vinden. We begroeten elkaar met "*Sjaloom*" (vrede) en "*Akwaaba*" (welkom).

In het huis van mijn Vader zijn veel kamers

lezen: Johannes 14: 2

Jezus lijkt hier te spreken over het hiernamaals en dat doet Hij niet vaak.

Lijkt het erop dat Hij ons vertelt hoe het straks aan de overkant is? Dat er voor iedereen een kamer beschikbaar is om te verblijven?

Een plekje voor arm en rijk, voor machtigen of de underdog?

Maar het kan ook zijn dat Jezus helemaal niet over de hemel spreekt maar over de aarde! Hier op aarde zijn die kamers. Hier op aarde staat dat huis dat je verbindt met God.

Ik denk dat het zo is. Maar het kan ook totaal anders zijn.

maandag 02 april

God geeft eenzamen een thuis

lezen: Psalm 68: 7

Als je omkijkt naar de eenzamen in jouw omgeving, dan doe je goed werk. Een goddelijk werk! Want God kijkt om naar eenzame mensen. Voor de eenzame voor wie jij probeert er-te-zijn: hij kan helemaal opbloeien. Maar ook voor jou als helper: je staat er niet alleen voor. Het is ook Gods werk. Je kunt niet verwachten dat je al de problemen van een ander kunt wegnemen, maar je kunt wel wat doen, natuurlijk.

Iedereen vindt het prettig om aandacht te krijgen. Aandacht en acceptatie zijn als voedsel voor de ziel. Neem eens het voortouw, ga er op af. Maar zorg er wel voor, dat het een echt contact is, dat het contact voor jullie allebei goed is. Ga er niet voetstoots van uit, dat je wel weet, wat de ander voelt. Voelt deze zich eenzaam, of denk jij dat eenzaamheid zijn of haar grootste probleem is? Praat er in alle openheid over, want openheid is de basis. En verwacht niet teveel.

dinsdag 03 april

... als broeders bijeen te wonen ...

lezen: Psalm 133

Koning David, als leider van Gods volk, nam scherp waar hoe mensen met elkaar omgingen. Hij had persoonlijk geleden onder de gevolgen van jaloezie, roddel, afgunst, wedijver en conflicten. Maar – zoals deze Psalm uitdrukt – hij had ook opgemerkt dat wanneer mensen van Gods volk samen zijn in eenheid, God werkt en iets bijzonders toevoegt. Dit ingrijpen van God maakt zo'n samenzijn bijzonder.

De kinderen in Kenia vinden ook nieuwe verbanden. Zij worden van de straat gehaald en krijgen onderdak. Hier leven ze in een gemeenschap. Zij krijgen onderwijs en vinden een nieuwe 'familie', in de vorm van medestudenten en leerkrachten. Door de inspanningen van de Stichting Akwaaba gaan deze kinderen een toekomst tegemoet waarin zij het verschil kunnen maken.

woensdag 04 april

(vandaag géén vesper-viering in Katholieke kerk)

uw God is mijn God

lezen: Ruth 1: 16

Blote-voeten-paters

In de 16e eeuw werd de orde van de MinderBroeders Kapucijnen gesticht. De broeders en paters van deze orde wilden Jezus volgen op de manier van Franciscus van Assisië.

De monniken leefden heel sober. Ze droegen alleen een bruine pij. Daarom werden ze bruine paters of blote-voeten-paters genoemd. Ze trokken rond om mensen te helpen en richtten uitdeel-punten op van brood en kleren, van medicijnen en gebed.

Doordat ze zelf zo sober leefden, stonden ze dicht bij de armen.

In 1999 wordt de Italiaanse Kapucijn Pater Pio zalig verklaard. Hij stichtte onder andere een groot ziekenhuis, het *'Huis voor de verlichting van het lijden'*, dat in 1956 werd geopend. Sommige mensen waren het niet eens met de manier waarop het ziekenhuis werd gebouwd en ingericht.

"Is mijn 'huis' te luxueus?", reageerde pater Pio, *"Als het mogelijk was, zou ik het van goud maken, want de zieke, dat is Jezus. En wat je voor de Heer doet, stelt nooit zoveel voor"*.

Witte Donderdag 05 april

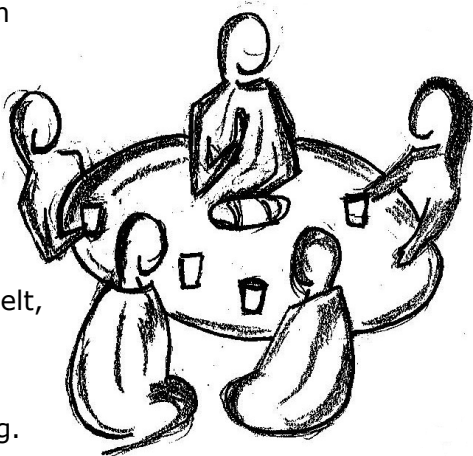
Maar Jezus zei: "Laat haar met rust."

lezen: Marcus 14: 6

Maaltijd.

Je kunt iemand tegenkomen
en niet herkennen.
Je kunt iemand ontmoeten
zonder werkelijk contact.
Je kunt iemand spreken
en de woorden niet horen.

Maar elke keer
als je samen de maaltijd deelt,
is er een kans
om elkaar te verstaan,
is er de mogelijkheid
van waarachtige ontmoeting.

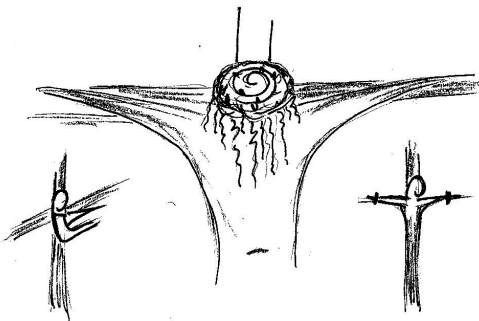
Goede Vrijdag 06 april

*Ik verzeker je:
vandaag nog zul je met mij zijn in het paradijs.*

lezen: Lucas 23: 43

Gebed.

Goede God, wees ons nabij,
dat wij niemand
aan het kruis nagelen,
niet met woorden
en niet met daden.
Wees ons nabij,
neem het kruis van onze schouders
zonder dat wij een ander ermee belasten.
Wees ons nabij,
dat wij een ander helpen
om diens kruis te dragen.
Wees ons met Jezus en de heilige Geest nabij,
voor nu en altijd.
Amen.

Stille Zaterdag 07 april

U legt mij neer in het stof van de dood

lezen: Psalm 22: 16

Franciscaanse groet: "*Pax et bonum*"

Ik vind het een mooie wens: Pax et Bonum, Vrede en alle goeds. Vrede is meer dan het ontbreken van oorlog. Vrede is ook tevredenheid met jezelf, met het leven dat je leidt, met het mooie dat je om je heen kunt zien en beleven.

Elkaar de vrede wensen, is de wens uitspreken dat je in harmonie en geluk bent met jezelf en de wereld om je heen.

Alle goeds: meer kun je iemand eigenlijk niet toewensen. Wensen dat het de ander goed mag gaan, dat hij of zijn gelukkig mag zijn en geen ellende en onrecht hoeft tegen te komen.

Vrede en alle goeds: het is elkaar de hemel op aarde toewensen.

Als je dat echt meent, dan blijft het niet bij een mooie wens alleen, maar dan zul je er ook alles aan doen om die wens te laten uitkomen. Dat is leven als christen, als gelovige.

Vrede en alle goeds,

laten we dat elkaar toewensen en er ook iets aan doen.

1e Paasdag 08 april

"Waarom huil je?" vroeg Jezus, "Wie zoek je?"

lezen: Johannes 20: 15

De ultieme vraag die mensen zich al eeuwenlang stellen, luidt: "Waar komen we vandaan, en waar gaan we naar toe?"

Pasen viert het leven. Op de vraag: *"Waar komen we vandaan, en waar gaan we naar toe?"*, hebben we geen ander antwoord dan het doorvertellen van de oude verhalen van schepping, bevrijding en nieuw leven. Die vertellen ons: we komen uit de wereld van God, en op het leven van God mogen we blijven vertrouwen, telkens weer.

Iedere dag, zo we willen, krijgen we licht en leven aangereikt, mogen we opnieuw beginnen. Niet omdat het leven is als een cirkelgang zonder doel en zin, maar omdat we mensen zijn van God, geroepen om te leven, om geluk te vinden en vrede.

Daartoe zijn mensen geschapen naar zijn beeld, daartoe is Jezus opgestaan, opdat mensen voluit zouden leven, in geluk en verbondenheid.

Mogen we de uitnodiging daartoe telkens verstaan.

tot slot ...

Naast de vrijwilligers van het 40-Dagen-project werken aan dit boekje de volgende mensen van enkele Puttense kerken mee: (schrijvers, controleurs, drukkers, enz.)

Aad van der Kooij, Alfred Valstar, Engelen de Jong,
Gerda v Meerveld, Gertie v Dijk, Hannie Kadée, Jan Braaksma,
Leny Arendsen, Matthijs Suidman, Thea Bos, Ton Enserink,
Willemien v de Biezen, Wim Menting.

Daarnaast bedanken we ook de vrijwilligers van de soberheids-
maaltijd op Aswoensdag.

Wij waarderen het echt als u op dit boekje reageert;
dat kan persoonlijk of op ons gezamenlijke e-mail adres

40-dagen@xs4all.nl

Ruimte voor aantekeningen:
